

Бінецька Д. І.
НПУ ім. М. П. Драгоманова
Кафедра загального мовознавства та германістики
Старший викладач, кандидат педагогічних наук

**Особливості організації проблемного навчання в процесі
підготовки майбутнього вчителя іноземної мови.**

Основною метою навчання іноземної мови у вищій школі на сучасному етапі є оволодіння студентами – майбутніми вчителями іноземної мови комунікативними компетенціями, що дозволяють реалізувати їхні знання, уміння, навички для розв'язання конкретних комунікативних завдань в умовах професійної діяльності. Іноземна мова виступає як засіб комунікації, спілкування з представниками інших націй, отже в освіті продовжує розвиватися і надалі культурологічний або інтеркультурний підхід у навчанні в рамках концепції «діалогу культур», з метою формування полімовної грамотності студентів. Студент – майбутній учитель іноземної мови має бути підготовлений до свідомого використання іноземної мови в подальшому житті та професійній діяльності.

Здатність до здійснення проблемного навчання у майбутнього вчителя іноземної мови не є сталим явищем, багажем, який людина носить все життя у незмінному вигляді. Не може бути й певної норми розвитку творчого потенціалу або якого-небудь загального стандарту. Рівень розвитку творчого потенціалу в кожного педагога свій.

З педагогічних та психологічних досліджень відомо, що якісне засвоєння будь-якої інформації і, зокрема, знань з іноземної мови неможливе без позитивної мотивації, а вона, як відомо, формується в процесі самостійного здобуття знань і досить сильно зменшується, якщо знання подавати в готовому вигляді. Сучасне суспільство вже не задовольняє

вчитель, що володіє солідним багажем знань, але вміє працювати лише за зразком.

Процес діяльності студентів в ході проблемного навчання має складний характер. Упродовж багатьох років він докладно вивчається психологами і методистами, але донині його сутність залишається однією з головних тем наукових дискусій. Психологи, педагоги та методисти розглядають діяльність з вирішення проблем з різних точок зору.

1. З метою вивчення індивідуальних особливостей, для виявлення здібностей, рівня розвитку мислення (образного або логічного), уваги, пам'яті конкретної особистості.

2. Для дослідження загальних закономірностей мислення в процесі вирішення проблем певного типу. У педагогічній психології за допомогою цього методу знаходять структуру і особливості діяльності суб'єкта в процесі розв'язування задач і на цій основі дають певні рекомендації для організації цієї діяльності.

Зрозуміло, що для того, щоб сприяти повноцінному розвитку кожного студента, діяльність викладача повинна базуватися на принципах гуманізму, толерантного ставлення до особистості. В контексті сказаного варто зупинитися на ідеї особистісно орієнтованого навчання та його можливостях у питанні реалізації проблемності під час підготовки майбутнього вчителя іноземної мови.

Оскільки проблемне навчання – це організований відповідним чином процес пізнання, то в такій організації, перш за все, повинно постійно знаходитися в полі зору викладача матеріальне і психологічне забезпечення кожного пізнавального завдання, яке є молекулярною, органічною частинкою навчальної діяльності.

Пізнавальна діяльність – це єдність чуттєвого сприймання, теоретичного мислення та практичної діяльності. [4, с.147]. Учіння ж, як специфічний вид діяльності, має свою структуру, закономірності розвитку і

функціонування. Можливість його здійснення зумовлена здатністю людини регулювати свої дії у відповідності з поставленою метою.

Отже, для розвитку здатності майбутнього вчителя іноземної мови здійснювати проблемне навчання в школі, необхідно оновлювати не лише зміст навчальних програм з усіх дисциплін, а й методики їх викладання; наполегливо впроваджувати в навчальний процес дискусійну форму проведення практичних занять; передбачати для студентів самостійний пошук причинно-наслідкових зв'язків і закономірностей суспільних процесів та явищ; проводити творчі конкурси студентських робіт.

Література

1. Андрущенко В.П. Світанок Європи: Проблема формування нового учителя для об'єднаної Європи XXI століття. – К., 2011. – 1099 с.
2. Амонашвілі Ш.О. Школа Життя. /Пер. з російської. – Хмельницький: Подільський культурно-просвітительський центр ім. М.К.Реріха, 2002. – 172 с.
3. Матюшкин А.М. Теоретические вопросы проблемного обучения. – В кн: Хрестоматия по возрастной и пед.психологии. Работы советских психологов периода 1946-1980 гг. (Под ред. И.И.Ильцова, В.Я.Ляудис). - М.: Изд-во Моск.ун-та, 1981. – С.274-279.
4. Тихомиров О.К. Психология мышления: Учебное пособие. – М., 1984. – 272с.
5. Фридман Л.М. Педагогический опыт глазами психолога: Кн. для учителя. – М., 1987. – 224 с